

Mnichovice

Za všechno mohou ženy

Přívětivá krajina na dosah od hlavního města. V našem povědomí spojená s malířem Ladou, moudrým kocourkem Mikešem a jeho kamarády. Chataři, chalupáři, víkendoví turisté. Lidé, kteří dovedou pomoci i v rámci širší společnosti. Na radnici vládou ženy. Dobře. Sešli jsme se u kulatého stolu se starostkou Petrou Peckovou, první místostarostkou Margitou Valentovou a tajemnicí Miroslavou Vojtíškovou.

Jiří Chum

Čím jsou Mnichovice specifické?

PETRA PECKOVÁ: Malé město jihovýchodně od Prahy, u D1, mezi exitem 15 a 21, zhruba 3500 trvale žijících obyvatel. Jsme historicky velká rekreační oblast, řada lidí tu má nemovitosti, ve kterých pobývají sezonně a víkendově.

Ale mnoho lidí na chatách celoročně žije bez trvalého bydliště. Ve skutečnosti je tedy ve městě daleko více lidí, odhaduji to až na pět tisíc. Pokud jde o trvale žijící občany, jsme oblíbené sídlo pro rodiny v produktivním věku. Mnichovice určitě nevymírají, potvrdila to i demografická studie vyhlízející až k roku 2030. Rodí se tu spousta dětí,

snažíme se rozšiřovat kapacity základních i mateřských škol, víme, že je to investice do budoucnosti města. S trochou nadsázky říkáme, že jednou to školkové a školní zázemí předěláme na domovy seniorů. S mladými rodinami i s dříve narozenými občany se rovněž daří občanské participaci na veřejném životě. Zdejší lidé jsou opravdu aktivní, z toho mám obrovskou radost.

MIROSLAVA VOJTÍŠKOVÁ: Pracuji na radnici už třináct let, za tu dobu přibýlo v Mnichovicích 1 100 obyvatel. Určitě to způsobuje zvyšující se kvalita života ve městě v důsledku zrealizovaných projektů do potřebné infrastruktury města. Lidé si ověřují, kam se stěhují.

Co vás přivedlo na radnici?

PETRA PECKOVÁ: Přestoupila jsem doslova na druhý břeh. Vystudovala jsem žurnalistiku, pak politologii, pracovala jako novinářka, šestnáct let jsem se v pořadu Občanské judo pouštěla s kritikou do úředníků na radnicích. Když jsem se stala v roce 2010 zastupitelkou a záhy pak nečekaně místostarostkou, přesvědčila jsem se, jak složitá ta práce je. Snažím se vyvarovat se chyb, které se mi jako novinářce nelíbily. Tedy, že radnice někdy nejsou otevřené, zakrývají se bariérou tiskových mluvčích a o nejednu informaci je nutné usilovat s odvoláním na zákon o svobodném přístupu k informacím. Rozšířila jsem si pak ještě na Karlově univerzitě vzdělání o veřejnou a sociální politiku, abych měla i potřebné odborné znalosti. Jako místostarostka a matka dvou dětí jsem měla čtyři roky v gesci školství. S nynější místostarostkou i paní tajemnicí jsme vnímaly přibývající počet dětí ve městě i to, že když se nenažde rychlé řešení, nebude od školního roku 2013/14 už kam dát prvňáčky.

MARGITA VALENTOVÁ: Nejprve jsem s radnicí spolupracovala více než deset let jako předsedkyně občanského sdružení rodičů, nyní rodičovského spolku. Ke kandidatuře do zastupitelstva mne před posledními komunálními volbami v roce 2014 přesvědčila nynější paní starostka. Já i paní tajemnicí vděčím za podporu své současné práce.

MIROSLAVA VOJTÍŠKOVÁ: Znalý jsme se, spolupracovaly jsme mimo jiné v roce 2013 při rekonstrukci staré školy na

náměstí. Paní starostka byla tehdy místostarostkou a měla projekt na svých bedrech, současná paní místostarostka byla tehdy předsedkyní občanského sdružení rodičů a přátel školy. Byla to pěkná společná práce. Město koupilo budovu bývalé měšťanky a během tří měsíců se ji podařilo zrekonstruovat. Projednaly jsme finanční podíl na rekonstrukci s okolními obcemi, občanské sdružení získalo ve městě finanční dary na podporu tohoto projektu, podařilo se oslovit i sponzory. Příznivě se k obnově školy staví i ti, kteří ji kdysi navštěvovali. Ve škole je teď v jedné místnosti dokonce i malé muzeum absolventů.

MARGITA VALENTOVÁ: Pomohly finanční dary rodičů, přes prázdniny se získalo tři sta čtrnáct tisíc korun, dalších asi tři sta tisíc věnovali sponzoři, a tak bylo možné upravit i školní dvůr. Přesvědčila jsem se o tom, jak je spolkový život v Mnichovicích nepřehlédnutelný. Vplynula jsem na radnici jako matka, která nemyslí jen na svoje děti, a vím teď, že takových rodičů je ve městě více. Například jedna rodina se třemi dětmi, která určitě musí hospodařit uvažlivě, přispěla desetitisícem korun. Přístup veřejnosti byl milým překvapením.

PETRA PECKOVÁ: Jenže jsme všichni věděli, že malá škola se čtyřmi učebnami nestačí. Že se musí hledat koncepční řešení a musíme rozšířit o jedno patro i velkou základní školu. Chodí k nám do školy například děti z Hrusic a dalších obcí a dál bychom pro ně kapacitu neměli. Smysluplnější bylo se s okolními obcemi dohodnout, zůstal tak u nás fungovat společný školský obvod a společně jsme usilovali o realizaci projektu stavby třetího patra s deseti novými učebnami. Podařilo se nám získat od Ministerstva financí dotaci a 30. června jsme zkolaudovali. Teď máme kapacitu pro více než 700 dětí.

Říká se: za vším hledej ženu. Jak vás na radnici vnímá mnichovická veřejnost?

PETRA PECKOVÁ (SMĚJE SE): Tady to úsloví funguje v pozmeněné podobě – za všechno mohou ženy! Ale až na výjimky není míněno pejorativně, muži nám fandí. Máme v komisích, výborech a zastupitelstvu velmi schopné muže, kteří jsou ve svém oboru špičky, mnoh-

dy působí ve vysokých pozicích a jsou ochotni dávat svoje know-how zadarmo městu, protože chtějí být jeho spokojenými občany. Je to nová generace lidí, kteří cítí, že pro spokojený život jejich rodiny je důležitá i komunita, ve které žijí, a veřejný prostor. Jsou to svěbytní chlapi, osobnosti, které mají v hlavně jasno a nemají mindráky. Nesmírně si toho vážím. Samozřejmě my bychom to nedaly ani bez těch skvělých mužů, které máme doma.

Co bylo tou výjimkou?

PETRA PECKOVÁ: Tou výjimkou bylo například jednání se stěžovatelem na postup stavebního úřadu. Referentky jsou stavební inženýrky, vedoucí stavebního úřadu je žena, starostka žena. Pozvala jsem všechny zainteresované strany a nedala jsem stěžovateli bohužel za pravdu. To jsem si mohl myslet, že to takhle dopadne, povídá ten pán. Samé ženy! Odcházel s tím, že neuspěl proto, že tady je nějaká ženská mafie (smích). Ale jinak jsem nezaznamenala žádné negativní reakce.

MIROSLAVA VOJTÍŠKOVÁ: Nechci to zakřiknout, ale tvoříme opravdový tým. Když jsme s paní starostkou chodily na kontrolní dny na stavbách, připa-

dalo mi to, že jsme jediné, kdo nechce slyšet na typické mužské argumenty, že něco nejde nebo že na všechno je čas. Přístup žen je jiný.

Co byste doporučily kolegyním jinde na radnicích, které jsou v zastupitelstvech v menšině?

MARGITA VALENTOVÁ: Musí se umět prosadit, nesmí se bát. Nenechat se převálcovat. Myslím si, že muži, se kterými jedná paní starostka, bývají dost často překvapeni, když si myslí, že jsme neobeznámené se složitými věcmi. Paní starostka řídí zdejší velké stavby a dokáže všechny od dělníka až po manažera stavební firmy postavit do latě (smích).

PETRA PECKOVÁ: No, tak oni mi také dávají občas sodu (smích). Myslím si, že když žena v zastupitelstvu je přesvědčena, že by některý z veřejných úkolů dokázala plnit lépe než ostatní, je důležité, aby byla ochotná se za věc plně postavit i za cenu velkých rizik a věřila si. Před komunálními volbami jsem dostala nabídku snad od všech politických uskupení, abych byla lídrem jejich kandidátky. Pustila jsem se tou nejsložitější cestou, založením sdružení nezávislých kandidátů Mnichovice, měs-

Mgr. Petra Pecková

(*1975 Benešov) vystudovala po gymnáziu Vyšší odbornou školu publicistiky v Praze (1994–1998), Fakultu sociálních studií (2001–2006) a Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy (2011–2013). Pracovala v Českém rozhlasu, v TV Nova, ČT Brno a TV Barrandov, významná je její účast v pořadech Občanské judo (1996–2011) a Krotitelé dluhů (2011). Působila pak ve funkci neuvolněné první místostarostky města Mnichovice, od roku 2014 je tu starostkou.

to na Vaší straně. Museli jsme k tomu sesbírat podpisy občanů. Lidé ale snad viděli práci v předchozím vedení města, podpisy jsme měli za velmi krátkou dobu a nakonec jsme získali pět míst v jedenáctičlenném zastupitelstvu. Ani nesouhlasím s kvótami, věřím, že ženy se umí prosadit bez nich. Měly by mít sebevědomí, snažit se jít vlastní cestou, mít vypěstovaný vzájemný respekt a schopnost pro týmovou práci.

Jak spolupracujete s opozicí?

PETRA PECKOVÁ: Na ustavujícím zastupitelstvu jsme vyzvali opozici, aby se podílela na práci výborů a komisí. Sedět v zastupitelstvu a jednou za dva měsíce přijít na zasedání a jen kritizovat je laciné. Opozice je konstruktivní a s většinou se mi velmi dobře spolupracuje. Jsou přínosem. Nemáme bohužel radu, která je více pracovním orgánem, a agendy je hodně. Důležití jsou také kvalitní úředníci. Volení představitelé měst se mění po komunálních volbách, dobří úředníci by měli zůstat bez ohledu na politickou garnituru. To by si každý politik měl uvědomovat.

MARGITA VALENTOVÁ: S opozičními zastupiteli se snažíme domluvit. Funguje to. Rozhodnutí zastupitelstva jsou zatím ve shodě.

Jak lidé vnímají městský úřad?

MIROSLAVA VOJTÍŠKOVÁ: Spousta lidí ho bere stále s určitou setrvačností jako národní výbor. Nerozlišují mezi voleným zastupitelem a úředníkem. Máme otevřený úřad, úřadujeme a přijímáme občany i mimo úřední dny. Jako jeden z mála úřadů prostřednictvím informačního centra úřadujeme již deset let i každou sobotu dopoledne. Otevřena je podatelna, služby Czech POINTu, tedy zejména ověřování či výpisy z katastru nemovitostí. Každý čtvrtek je v sále informačního centra pro občany k dispozici bezplatná právní a sociální poradna. Vyřizujeme také dávky státní sociální podpory, které nejsou v naší gesci, našich služeb o sobotách využívá mnoho občanů z širokého okolí. Nově máme v rámci zlepšení informovanosti občanů zaveden klikací rozpočet města, posílání SMS zpráv a zveřejňování podkladových materiálů na jednání zastupitelstva města nebo veřejný kalendář starostky na webových stránkách města.

Co vám způsobují požadavky státu při výkonu agend v přenesené působnosti?

PETRA PECKOVÁ: Jedněmi z nejhorších slov jsou pro mne „formulář“ a „tabulka“. Stát by pomohl radnicím, kdyby

formuláře sjednotil. Stává se, že něco vyplňujeme víckrát, stále dokola stejné věci, ale pro různé ústřední státní organizace a pokaždé do jiného formuláře. Odevzdáváme data opakovaně, ačkoliv stát je dávno má. Kdyby uměl s daty pracovat, ubylo by mnoho agendy a stálo by to méně finančních prostředků.

MARGITA VALENTOVÁ: Když jsem nastoupila, měla jsem pocit, že máme málo formulářů (smích). Tvořili jsme nové pro spolky, které žádají o příspěvky města, nebo pro žadatele o byt, aby nemusely žádosti vyplňovat ručně. Ukázalo se, že to bylo velmi vstřícné opatření jak pro žadatele, tak pro hodnotící komise.

MIROSLAVA VOJTÍŠKOVÁ: Co se týká výkonu státní správy a financování, myslím si, že obce dodnes nejsou spravedlivě oceňovány a rozděleny. Od roku 2004 žádáme, abychom byli pověřeným úřadem druhého stupně. Jsme obecní úřad prvního stupně se stavebním a matričním úřadem, naše působnost však sahá na osmnáct obcí skoro s osmnácti tisíci obyvateli. To je daleko více, než mají některé takzvané dvojkové úřady. Když jsem si dělala bilanci, tak některý dvojkový úřad má matriční úřad a nemá stavební, jinde naopak, a tím, že nemáme tento statut, tak na výkon státní správy dostáváme méně peněz. Výkon státní správy se na obce samozřejmě přenáší, nově přibýlo na základě novely zákona o obcích opatrovnictví. Připravuje se opatrovnícký zákon, podle něhož budou muset osoby, které opatrovnictví vykonávají, mít zvláštní odbornou způsobilost. Já mám třeba zvláštní odbornou způsobilost jako tajemník, příslušné vysokoškolské vzdělání, ale v případě, že zůstanu opatrovníkem, budu si muset udělat na opatrovnictví další zvláštní odbornou způsobilost. Město to bude stát zhruba osm tisíc korun. Stát požaduje zvláštní odbornou způsobilost, ale finanční odpovědnost za její získání přenáší na obce. Jsou to nemalé částky a zatěžují každou obec.

Co vás v téhle zemi nejvíc štve?

PETRA PECKOVÁ: Jak se rozcházejí slova a činy! Oslovlili mě kolegové, se kterými jsem dříve v televizi hodně natáčela. Připravili časosběrný dokument o volyňských Čechách. Přibližně sto padesát rodin požádalo o repatriaci do České

Ing. Miroslava Vojtíšková

(*1961 Praha) absolvovala Ekonomickou fakultu České zemědělské univerzity Praha, specializaci veřejná správa a regionální rozvoj. Pracovala jako vedoucí odboru správy majetku města MěÚ Říčany (1992–1994), byla pak tajemnicí MěÚ Říčany (1994–2002), od roku 2002 je tajemnicí MěÚ Mnichovice. Má zkušenosti s projekty na evropské dotace, je rovněž úspěšnou lektorkou.

republiky. Ministerstvo zahraničních věcí a Ministerstvo vnitra je velmi důsledně prověřovalo, jestli opravdu jsou původem Češi. My jsme se pak rozhodli, že bychom nějaké rodině pomohli. Do našeho časopisu jsme dali výzvu pro občany s příběhem několika rodin, majitel velké celostátní firmy se sídlem v Mnichovicích dal na tři roky zdarma k dispozici rodinný dům se zahradou. Občané pak věnovali spoustu vybavení pro ten dům, zařídili jsme jej. Vybrali jsme pětičlennou rodinu. Rodiče, dvě děti a babička. Stali se z nich pro celé město „naši Dubovi“. A teď nám je sem Ministerstvo vnitra nechce pustit. Z mého pohledu kladou nesmyslné požadavky. My už zařídili ubytování, sehnali rodičům a synovi práci, na babičku se těší dámy z Klubu seniorů, ale naše byrokracie ještě nedostala dost podkladů. Psala jsem na odbor azylové politiky Ministerstva vnitra, psala jsem zmocněnci pro krajské záležitosti a zatím je vše málo.

MARGITA VALENTOVÁ: Teď po nás chtějí potvrzení, že členové rodiny budou mít kde bydlet, to znamená potvrzení od majitele domu, který musí vyplnit formulář. Požadují potvrzení, že tady budou mít zaměstnání a chtějí vědět, kolik peněz si vydělají. Takže pro lidi, které ještě osobně neznáme, protože nám je sem nepustili, jsme museli napsat příslib jak místa, tak už i platu. Naši Dubovi mají ze zákona nárok na 50 tisíc korun na každého člena rodiny do začátku, protože přijedou jen s nejn nutnějšími osobními věcmi. Jmenuje se to „malá asistence státu“. Ministerstvo vnitra teď konstatovalo, že oni o tu „malou asistenci“ v Kyjevě nepožádali, takže na ni nemají nárok. Ti lidé vůbec nevěděli, že mají o něco žádat, nikdo jim to nesdělil, nikdo jim v tom nepomohl. Česká byrokracie teď argumentuje tím, že Dubovi peníze nepotřebují, protože na válčící Ukrajině mají dům. Jenže ten je neprodejný, všechno tam nechávají.

PETRA PECKOVÁ: Integrace těchto lidí do našeho města by byla relativně snadná, Mnichovští lidé projevili schopnost sounáležitosti a byrokracie teď působí jako obstrukce. Byla tady babička s vnučkou. Babička je jediná, která povolení už má. Vnučce je čtrnáct, potřebovala by od září nastoupit na gym-

FOTO: RADOSLAV BERNAT 4x

Margita Valentová

(*1973 Benešov) absolvovala Střední zdravotnickou školu Kolín (1987–1991), pak Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví Brno (1995–1997). Pracovala v Nemocnici Rudolfa a Stefanie Benšov (1991–1994), ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze (1994–2000), od roku 2001 je osobou samostatně výdělečně činnou. Je zakladatelkou a předsedkyní zapsaného spolku ROŠa Mnichovice (od roku 2004), od roku 2014 1. místostarostkou města (neuvolněnou), s odpovědností za oblast zdravotně-sociální, kulturu a životní prostředí.

názium, ale začátek školního roku za zmíněných okolností nestihne. V současné době věc řešíme s Ministerstvem vnitra a ráda bych touto cestou poděkovala panu ministrovi Milanu Chovancovi, za jeho vstřícné jednání v této věci.

Jaké jsou nejnovější úspěchy Mnichovic?

PETRA PECKOVÁ: Byly oslavy krásných 880 let od založení města a jako první starostka – žena v historii města hned musím hospodařit s historicky největším rozpočtem – 128 milionů korun. Normálně je to kolem padesáti milionů, teď přibyla dotace na intenzifikaci čistírny odpadních vod, na přístavbu základní školy, na přístavbu školky... to všechno navýšilo rozpočet. Tak snad všechny projekty úspěšně dokončíme.

MIROSLAVA VOJTÍŠKOVÁ: Mnichovice jsou poměrně úspěšné také v čerpání dotací z evropských fondů. Od roku 2004 jsme do rozpočtu města získali přes dvě stě milionů korun s podporou Evropské unie. Pokud jde o dotace z národních zdrojů, tak v uvedeném období kromě dotací na plynofikaci kotelen, vodovod, dětská hřiště jsme získali dotaci i na kompletní rekon-

strukci a revitalizaci městského centra v Mnichovicích. Na základě vypracovaného věcného záměru školství s výhledem na roky 2013–2030 jsme v loňském roce ze státního rozpočtu získali zmíněnou dotaci na nástavbu základní školy, i v letošním roce na přístavbu mateřské školky, která bude dokončena již v listopadu. Letos předpokládáme ještě získání další dotace na přístavbu hasičské zbrojnice.

Prozradíte svoji vizi?

MARGITA VALENTOVÁ: Čisté, zelené, rozkvetlé město, se vstřícnými lidmi, spolky a s bohatým společenským životem.

MIROSLAVA VOJTÍŠKOVÁ: Mnichovice jako dobré místo pro život. Sídlo s úspěšným drobným podnikáním, bez velkých nákupních center, se stále nezníčenou dostupnou okolní přírodou. Takové městečko trochu rakouského typu. Navíc ještě pěkné muzeum.

PETRA PECKOVÁ: Chtěla bych, trochu s černým humorem řečeno, spokojené občany od kolébky až po rakev. Být městem, které pamatuje na děti, teenagery, občany produktivního věku, na seniory i na lidi, kteří potřebují v závěru života soustředěnou péči. ■